

ЈЕВАНЂЕЉЕ О ЦАРСТВУ

УВОД

"Кад видите да се ово збива , знајте да је близо Царство Божије" (Лука 21:31).

Данашњем свијету очајно је потребна добра вијест. Дневни извјештаји испуњени су са лошим вјестима-ратови пламсају око свијета; глад хара по свим земљама; околне катастрофе и природне непогоде као земљотреси, суше, и поплаве убијају многе хиљаде душа, набрушено сиромаштво држи цијеле нације у свом бруталном обухвату; насилни криминал се повећава успркос људском најбољем настојању да се суочи са тим-литенијским трагедијама и лоше новости су немилосрдне.

Несреће и заразе убијају хиљадама сваког дана. Трагично, несреће, самоубиства, убиства јесу узрок смрти међу омладином и многих одраслих у економско-техничко напредним нацијама. Дрога и алкохола зло употреба и сексуална блудност јесте необуздив, доносе епидемију развод бракова, разор кућа и разор живота.

Осујећене нове заразе појављују се по свијету, успркос најбољим покушајима научника да спријече или излијече од њих. Друге заразе, давно сматране да су побјеђене са медецинском науком, појављују се са смртносном одмаздом, постајући одпорне медецини која их је лако лијечила кроз неколико прошлих деценија.

Чак и вјере у које су многи гледали за одговор, чести је дио проблема. Сваког часа, ратови и оружани сукоби појављују се и горе, распаљени са ватром вјерског наклона. Рат не само да се води између већих вјера, већ између секти исте вјере, предпостављајући оданост и богослужење истом богу.

Људски Опстанак Је Угрожен.

У овом вијеку, више од 150 милиона људи погинуло је у рату. Више од 100 милиона умрло је од разних зараза и природних непогода. Страшно неукларно, кемиско и биолошко оружје има моћ да уништи армије-чак и цијелу нацију-за секунду. Државни руководиоци постају стално много брижљивији о оваком страшном оружју масовног уништења да случајно не падне у руке терориста који се не устручавају да учине све да би постигли свој циљ.

Зашто ми видимо толике невоље, тугу и патњу око нас? Гдје све ово води? Зашто је свијет у овако једном несигурном свјетском услову? Са оваким лошим вјестима, да ли стварно има неке наде за човјечанство?

Скором 2.000 година прошлих, Исус Христос, син Божји, дошао је на земљу проповједајући дивну будућност за цијело човјечанство послје великог раздобља и земаљских невоља. Његова порука, звана "Јеванђеље", које значи "добра вијест"-иста ова добра вијест данас је свијету очајно потребна.

Али шта је у ствари та добра вијест-Јеванђеље-Исуса Христа која је проповједана? Јели то дивна прича о Исуса Христа рођењу, животу, активностима, смрти и васкрсењу? Свакако, ово је један дио добре вијести Божијег плана за човјечанство (Марко 1:1). Али ту има много више у његовој поруци.

Порука Спасења.

Видићемо да та донешена добра вијест Исуса Христа није само порука о Његовом животу и смрти што свакако води у наше спасење; Његова порука обухваћа значај о спасењу и како Он намјерава да спаси људску расу од садашње невоље. Јеванђеље открива величанствену будућност за човјечанство!

Жалосно, човјечанство је свело Јеванђеље на причу о особи Исуса Христа док су занемарили и пребацили дубок и неизмјерно јако обухватљиву поруку коју је Он донио. Он је у ствари донио добру вијест-много дивну новост овом уморном, невољном свијету да ту вијест чују!

Један подпуни дио Новог Завјета јесте посвећен историским записима те поруке Исуса Христа цијелом свијету. Овај дио Библије, одређено се зове "Јеванђеље", које садржи прв четири књиге Новог Завјета: Матеј, Марко, Лука и Јован. Писци ових дјела нам говоре да Исусова главна порука јесте била добра вијест о Царству Божијему.

Марко нам каже: "Дође Исус у Галилеју проповједајући јеванђеље о Царству божијему, и говорећи, 'изиђе вријеме и приближи се Царство Божије; покајте се и вјерујте јеванђеље'" (Марко 1:14-15). "Јеванђеље Царства Божијега" јесте порука Исуса Христа његовим слѣдбеницима да вјерују. Овај чаланак ће ти помоћи да боље разумијеш и вјерујеш у ову добру дивну вијест Исуса Христа објављену човјечанству.

Добра Вијест о Царству Божијему.

"А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповједајући Јеванђеље о Царству Божијему, и говорећи 'изиђе вријеме и приближи се Царство Божије; покјате се и вјерујте Јеванђеље'" (Марко 1:14-15).

Предмет Исуса Христа поруке била је добра вијест о Царству Божијему. Ово је чисто истакнуто од Матеја, Марка и Луке. Лука је описао Христа у својим властитим ријечима описујући Његову главну сврху: "У другим градовима треба ми проповједати Јеванђеље о Царству Божијему; јер сам на то послан" (Лука 4:43).

Марко је казао да, у почетку Његове службе, "Дође Исус у Галилеју проповједајући Јеванђеље о Царству Божијему" (Марко 1:14).

Матија нам је рекао, "...Од тада Исус поче учити и говорити, 'Покајте се, јер се приближи Царство Божије'... И проходио је по свој Галилеји Исус учећи по зборницама њиховијем, и проповједајући Јеванђеље о Царству..." (Матеј 4:17,23).

Лука 8:1, потврдио је да је Исус Христос учинио тачно што је рекао да ће учинити: "Послије тога Он је ишао по градовима и по селима учећи и проповједајући Јеванђеље о Царству Божијему..." Ова порука о Царству била је срж и корјен Христова учења од самог почетка. Заједна Јеванђеља Матеја, Марка, Луке и Јована употребили су израз Царство Божије у 53 стиха. Јеванђеље које је донио Исус Христос јесте чисто о овоме Царству.

Другима Је Речено Да Прошире Ову Поруку.

Што је са његовим ученицима? Шта им је Он наредио да проповједају? "Сазва пак дванајсторицу даде им силу и власт над свијем ђаволима, и да исцјељују од

болести. И посла их да проповједају Царство Божије, и да исцјељују болеснике" (Лука 9:1-2).

Касније је он упутио друге да проповједају исту поруку. "А по том изабра Господ и другу седамдесеторицу, и посла их два и два пред лицем својим у сваки град и у мјесто куда је хтио сам доћи. И говорио им је, приближи се к вама Царство Божије" (Лука 10:1,9).

Царство Божије био је чисти предмет Христове службе. Проповједајући на Гори Маслинској, један од многих обичних примјера Његове поруке, Он је упутио своје слѣдбенике према Царству. Он је одпочео своју проповјест са "Благо сиромашнима духом, јер је њихово Царство Божије. Благо прогнанима правде ради, јер је њихово Царство Божије" (Матеј 5:3,10).

Христос је рекао својим слѣдбеницима важност поштивања Божијег закона за улазак у Царство: "Ако ко поквари једну од ових најмањих заповјести, и научи тако људе, најмањи назваће се у Царству Божијему, а ако ко изврши и учини, тај ће се велики назвати у Царству Божијему. Јер вам кажем да ако не буде већа правда ваша него књижевника и Фарисеја, не ћете ући у Царство Божије" (Матеј 5:19-20).

Он је такођер упозорио да ми морамо бити покорни Божијој вољи да би ушли у Царство: "Не ће свако који ми говори: 'Господе, Господе' ући у Царство Божије, већ који чини по вољи Оца мојега који је на небесима" (Матеј 7:21). Он је учио своје слѣдбенике да се моле "Да дође Царство твоје" (Матеј 6:10). И види ово! Он им је рекао да "иштите најприје Царства Божијега и правде његове" (Матеј 6:33). Тражити да уђемо у Царство Божије треба да буде наша прва предност.

Из времена у вријеме Он је употребљивао приче да би описао значај Царства (Матеј 13, 20, 22,25; Лука 13, 19). У неким својим посљедним ријечима прије смрти, он је напоменуо својим ученицима да он неће имати удио у симболу Пасхе све до оног дана "кад ћу пити с вама у Царству Оца својега" (Матеј 26:29).

Кроз вријеме од 40 дана одмах по смрти и васкрснућу, Исус Христос је виђан од својих слѣдбеника.

Друго Име За Царство.

И ако је често пута звано "Царство Божије" понекад су употребљивани други изрази да се опише то Царство. Три писца Јеванђеља - Марко, Лука и Јован - употребљавали су израз "Царство Божије" односећи се на Царство именом. Док "Царство Небеско" је употребљивано од Матеја самог, са 32 навода у његовим записима о Исусу Христу. Ипак, он је употребио значај "Царство Божије" и "Царство Небеско" измјењљиво. У Матеју 10:23-24. он је употребио израз у једном за други стих, чисто означавајући да су они били истог значаја. Стога он је називао обично "Царство".

Зашто је Матеј звао "Царство Небеско"? За то што је небо гдје је Бог, како је то Христос чисто и рекао у (Матеју 5:34,45,48). Матеј је изразио јасно да Царство није, у то време, као што је земаљско царство као царство око њих. Ипак, он је то разумио да је то било Царство које ће доћи, за које су Христови слѣдбеници требали да се моле (Матеј 6:10).

Апостол Павле често се освртао на то као "Царство Божије". Ипак признавајућу улогу Исуса Христа као владара тог Царства и начин како ћемо ми ући у то царство, он је такођер називао то "Царство Хрустово и Божије" (Ефежанима 5:5). Он је такођер изражавао дубоку љубавну сродност између

Бога Оца и Исуса Христа називајући то "царство сина љубави своје" (Колашанима 1:13).

Апостол Петар, такођер је признавао централност Христове управе у Царству, односећи се на то као "вјечно царство нашега Господа и спаса Исуса Христа" (2. Петрова 1:11). Исус Христос јесте наш Господ над господом, и он ће владати врховном управом у долазећем царству (Одкривење 17:14; 19:16), као спаситељ човјечанства, Он је "улаз" и "пут" кроз који ми морамо приступити к Богу Оцу и спасењу у Царству Божијему (Јован 10:9; 14:6).

Види да је Он чак и онда продужио "говорећи о Царству Божијему" (Дјела 1:3).

Какву Поруку Су Христови Ученици Проповједили?

Исус Христос није био само један који је проповједао ову поруку. Прије него је Исус одпочео своју службу, Јован крститељ заповједао је народу да се покају, говорећи: "Јер се приближи Царство Небеско" (Матеј 3:2).

Како смо видјели, Исусова служба била је средиште ка Царству. У складу са Христовим упуством, његови су ученици продужили са проповједањем Царства послје његове смрти. Важност Исуса Христа живот, смрт и васкрснуће био је важан дио поруке проповједане од апостола.

Апостол Петар учинио је то јасно у првом његовом јавном говору на исти дан када је Црква била основана са тајанственим изливом светога Духа (Дјела 2:22-24,36). Петар је такођер говорио о великом значају Царства Божијега кроз своје службовање. У 2.Петрова 1:10-11 ми читамо, "За то, барђо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово не ћете погрешити никад, јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа".

Види, исто, да је народ тражио крштење као резултат Филипове поруке о Царству. "Кад пак вјероваше Филипу који је проповједао јеванђеље о Царству Божијему и о имену Исуса Христа, крстили су се људи и жене" (Дјела 8:12).

Павле Је Проповједао Царство

Жто је било са апостолом Павлом? Књига Дјела Апостолских записала је да је у ранијој његовој служби, када је он успостављао мјеста у разним градовима, он је, "Утврђујући душе ученика и савјетујући их да остану у вјери, и да нам кроз многе невоље ваља ући у Царство Божије" (Дјела 14:12). Павле је у Ефесима, "И ушавши у зборницу говорио је слободно три мјесеца учећи и увјеравајући за Царство Божије" (Дјела 19:8).

Павле је описао своје властито проповједање у Коринту као однос на "Царство Божије" (1. Коринћанима 4:20). Он је себе успоредио и своје сљедбенике као "ово су моји једини помагачи у Царству Божијему" (Колашанима 4:11).

Кад је био у затвору у Риму при крају своје службе, Павле је примао бројне посјетиоце "којима је казивао свједочећи Царство Божије и увјеравајући их за Христа из закона Мојсијева и из пророка од јутра до самог мрака" (Дјела 28:23). Овдје се види да је Павле употребљавао Старог Завјета записе - "Из закона Мојсијева и из пророка"- проповједајући обоје о Царству Божијему и Исусу Христу.

Павле је погрешно схваћен да је он причао јеванђеље само о животу, смрти и васкрсењу Христову. Стварност, ипак, јесте да је Павле причао поруку Исуса Христа ио Царству Божијему. Последњи стихови у Дјелима описују Павла, "проповједајући Царство Божије, и учећи о Господу нашем Исусу Христу..." (Дјела 28:31).

Они који су ходили стопама Исуса Христа учили су исту поруку као и Он. Књига Дјела и апостолске посланице ранијој цркви било је гласно јасно да су они учили о Царству Божијему.

Јеванђеље Прије Исуса Христа

Неки вјерују да је Јеванђеље по први пут објевљено од Исуса Христа за вријеме Његове раније земаљске службе. Јеванђеље, ипак, је много старије него то. Звано је као "вјечно јеванђеље" (Откривење 14:6).

Последна четири стиха у Јеврејима 3-ри говоре о старог Израиља невјерству и тужној судбини за оне који су умрли у пустињи, и нису ушли у обећану земљу. Јеврејима 4:2 продужава са причом: "Јер је нама објављено као и онима..." Израил је чуо јеванђеље али нису одговорили пошто им је недостајала вјера.

Стотинама година прије тога, патријарх Абрахам такођер је чуо јеванђеље (Галатима 3:8). Обадва ова записа потврђују да је јеванђеље било објављено прије Христове службе на земљи. У опису како, на његовом повратку, Он ће наградити оне који су били вјерни Његовом путу живота, Исус Христос је објавио да је Царство Божије било припремљено за нас тако дуго да ми чак не можемо ни замислити. "Ходите благословени Оца мојега примите царство које вам је приправљено од постања свијета" (Матеј 25:34).

Ова добра вијест о дивној будућности за човјечанство била је Божји план од самог почетка! Христов дио тога плана бијо је његово жртвовање да плати казну за гријехе људске, такођер то је било успостављено од самог почетка (Откривење 13:8; 1. Петрова 1:18-20). Ова добра вијест дошла је Абрахаму - да кроз његово потомство, Исуса Христа, цијело човјечанство буде благословено (Галатима 3:8,16).

Мало Их Је Размјело Прије Исуса Христа.

Царство Божије било је објављено од слуга Божјих прије Исуса Христа службовања на земљи. Краљ Давид у неким од својих Псалмова, гледао је пророчански ка Царству Божијему. Како је он то и описао у Псалму 145:10-13: "Нека те славе, Госпoде, сва дјела твоја, и свеци твоји нека Те благосиљају. Нека казују славу царства Твојега, и славу Твоју приповједају, да би јавили синовима људским силу Твоју, и виасоку силу царства Твојега, царство је Твоје царство свију вјекова, и влада Твоја на сва кољена".

Пророк Данило такођер је знао о долазећем Царству Божијему. Он, такођер, био је надахнут да напише о будућем реалном царству: "А царство и власт и величанство царско под овијем небом даће се народу светаца вишњега; Његово ће царство бити вјечно царство, и све ће валсти Њему служити и слушати га" (Данило 7:27).

Ипак, и ако јеванђеље почиње од самог оснивања свијета и било објављивано кроз вјекове, само неколико их је разумјело до доласка Исуса Христа и онда су га апостоли објавили свијету.

Али зашто? Старом Израилу како је споменуто раније, недостајал им је вјера, да разумију и учине право (Јеврејима 3:19; 4:2). У додатку, Старог Завјета записи нису повезали све детаље загонетке. Они су снабдјели дражљиви поглед Царства, али велико разумјевање требало је да чека Исуса Христа долазак, објавитеља "тајне Царства" (Матеј 13:11).

Када је Исус Христос дошао проповједати јеванђеље о Царству Божијему он је зидао на темељима већ постављеним од Бога Оца од самога почетка. Као објавитељ Царства, он је објавио важну истину која није била схватљива ис Старога Завјета пророчанства.

Једно од великих неразумјевања о Царству, није постигнуто све док није било објављено од Исуса Христа да ће хиљаде година раздвајати његов први долазак као жртвовано јагње Божије (Јован 1:29), до његова повратка као побједника Краља над краљевима (Откривење 19:11-16). Његов први долазак испунио је важан дио јеванђеља о Царству-Његово жртвовање омогућило је наше опроштење, и коначан улазак у Царство.

Да Ли Има Различитог Јеванђеља?

Записи често пута зову јеванђеље са именом друкчије него "јеванђеље Царства Божијега". За примјер, Библија говори о "јеванђељу Христову" и "јеванђељу Божијему" (Римљанима 1:1,16).

Израз "јеванђеље Божије" просто показује поријекло од Бога. Бог је донио поруку на земљу кроз своје слуге. Петар нам је рекао да је јеванђеље послато од Бога кроз Исуса Христа. Види Дјела 10:36-37; "Ријеч што посла синовима Израилевијем, јављајући мир по Исусу христу, онда је Господ свију. Ви знате говор који је био по свој Јудеји почевши од Галилеје по крштењу које проповједа Јован".

Јеванђеље Божије јесте добра вијест о Царству Божијему. Јеванђеље Исуса Христа јесте такођер добра вијест донешена од Њега као Божијег гласоноше. Све је то исто јеванђеље; све је један дио те добре вијести о ономе што је Бог припремио за човјечанство.

У истом смислу, Павле је по неки пут употребљивао примјер "моје јеванђеље" (Римљанима 2:16; 16:25; 2. Тимотију 2:8). ово не значи да порука потјече од Павла, нити то значи да је јеванђеље Павлово. То је била порука коју је он примио директно од Исуса Христа. "...да оно јеванђеље које сам ја јавио... него откривењем Исуса Христа", рекао је онн (Галатима 1:11-12). Павлов употребљени израз "моје јеванђеље" јесте правилно за то што је он био тај који га је објавио.

Добра вијест такођер се зове "јеванђеље благодати Божије" (Дјела 20:24). Од почетка ми смо позвани кроз благодат, оправдани кроз благодат и спашени кроз благодат (Галатима 1:6,15; Римљанима 3:24; Ефесцима 2:8). "Јеванђеље милости" јесте такођер један правилан израз који указује на други изглед истог јеванђеља које је Исус проповједао. Божија неописива љубав према нама, изражена кроз његову милост према човјечанству.

Ова порука такођер се зове "јеванђеље спаса својега" (Ефесцима 1:13). Пошто наш улазак у Царство Божије јесте једнаког значаја са нашим спасењем, ту нема

сукоба са овим изразом за јеванђеље. Један хвали и учвршћује другог.

"Јеванђеље мира" јесте обично употребљивано у опису добре вијести (Римљанима 10:15; Ефесцима 6:15). Царство Божије доћеће мир на земљу-важан резултат нашег вјеровања у и владање по јеванђељу Царства. Проричући о Царству Божијему Исаиа је рекао: "Без краја ће расти власт и мир" (Исаиа 9:7).

Сви ови изрази описују исто јеванђеље. Они једноставно наглашавају друкчије облике исте дивне поруке. Исус Христос је дошао да проповједа јеванђеље о Царству Божијему (Марко 1:14-15), учећи своје сљедбенике да и они проповједају исту поруку (Матеј 10:7), и продужио је са проповједањем истог када се Он показао својим ученицима послје Његова смрти (Дјела 1:3).

Послије када је Исус васкрснуо из мртвих, ученици су проповједали исто јеванђеље, али са додатим разумјевањем значаја Христовог жртвовања. И ако изрази могу се разликовати, порука је стално иста.

Величанствена истина ја да ова цијела дивна порука је једно бескрајно јеванђеље, и "јер је сила Божија на спасење сваком који вјерује..." (Римљанима 1:16).

Његов други долазак донијеће успостављање невјеројатног Царства.

Библија објављује непрекидну поруку од почетка до краја поводом Царства Божијега, порука донашана кроз вјекове од Божијих слуга. Али, чудновато, дио објављен о Царству Божијему које је скором у подпуности описано у Старом Завјету-дословноом царству у коме ће владати проречени Месија-изгледа да је било на покон схваћено јеванђеље данас.

Многи вјерују да фанастична истина да ће сљедбеници Исуса Христа уживати вјечни живот у вјечном Царству уступа било какву потребу од обичне дословне земаљске управе над физичким живим бићима јесте подпуно непотребна. Али што нам Библија говори о томе? Оставимо на страну све прерасудне идеје и да вјерујемо једноставно Божјим Ријечима.

Обећање Долазећег Царства.

"А у вријеме тијех царева Бог ће небески подигнути царство које се до вијека не ће расути, и то се царство неће оставити другом народу; оно ће сатрти и укинути та сва царства, а само ће остати до вијека" (Данило 2:44).

Ми смо видјели да је Исус Христос као и апостоли проповједали јеванђеље-добру вијест-о Царству Божијему. Али што је у ствари то Царство?

Ту постоји много идеја о Царству Божијему. Неки мисле да је то црква. Неки мисле да је то вјечни концепт који стоји у срцу Хришћана. Неки чак мисле да је то заједничко добро човјечанства.

Шта Библија каже? Што је Царство Божије?

Ријеч преведена "царство" кроз Нови Завјет јесте Грчка ријеч Басилеиа, која означава "суверенитет, царску моћ (и) управу" (Vine's Dictionary of Old and New Testament Words, "kingdom"). Пажљиво испитивање Библије открива да следећа фраза Царства Божијега није ништа мање од светске-управе монарха које ће Бог успоставити на овој земљи кроз Исуса Христа!

Преглед свјетске Управе

Ова изванредан истина изражена је јако јасно у многим Библиским стиховима. Пророк Данило био је надахнут да опише свјетске управе обухваћене једним

раздобљем кроз хиљаде година. Његово пророчанство, записано је у Данилу 2:28-45 које описује цара Навуходоносора виђење гдје је видио пет свјетских-царевина. Кда прочитамо ове стихове, онда видимо да пето царство, јесте Царство Божије, дословно царство које још није успостављено на земљи.

У овом запису, Навуходоносор, цар Бабилонски уснио је људски лик чија је глава била од чистог злата, прси и мишице од сребра, трбух и бедра од мједа, голјени од гвожђа, а стопала која од гвожђа која од земље.

Бог је дао Данилу, пророку у Навуходоносоровој служби, способност да растумачи овај сан (Данило 1:17; 2:28). Кроз Божије надахнуће, Данило је открио да четири дијела тога лика су у ствари четири узастопна свјетска царства. Бог, кроз Данила, означио је прво царство глава златна, као царство Навуходоносорово (Данило 2:38).

Следећа два царства су означена у Данилу 8:1-21. Ово поглавље бележи једно наступно виђење које предвиђа и даје више података о другом и трећем царству. Ова два царства су означена као "Медијско и Персиско" и "царство Грчко". Историја потврђује да је Бабилонско царство покорено од Мидо-Персиског царства (записано у Данилу 5:30-31), које је у преокрету поражено од Грчког цара Александра великог.

У поглављу седмом ова су четири цара описана поново, овога пута као четири звијери. Ово виђење описује царства као дивље звијери, проричући њихову сурову и насилну доминацију њиховог народа. Четврто царство је описано специјално дрским. Историја пише да је Александра великог замјенуло Римско царство.

Дали Је Царство Овдје и Сад?

Кратко послје Његовог хапшења, суда и убиства, Исус Христос је прорекао о општем свјетском немиру и побунама неуспоредљиво у људској историји. Овог пута биће означено са вјерском забуном, ратовима, земљотресима, глађу, и разним епидемијама, поред разних осталих великих катастрофалних догађаја (Лука 21:7-28). У овом разговору, Христос је рекао да Царство Божије није још овдје.

Он је рекао својим сљедбеницима, послје ових догађаја, народ ће "угледати Сина Човјечијег гдје иде на облацима са силом и славом великом... Кад видите да се ово збива, знајте да је близо Царство Божије" (стих 27,31). Христос је јасно рекао да Царство Божије не ће бити успостављено на земљи све до Његовог величанственог повратка у сили и слави.

Христос је такођер учинио ово јасно на другим приликама. Колико много од нас је поновило оченаш без препознавања обичног значаја ријечи док их изговарамо? Ове уобичајне ријечи дате су од Исуса Христа на одговор његовим ученицима кад су тражили да их научи како да се моле. "Овако дакле молите се ви" Исус Христос рекао им је. "Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје. Да дође Царство Твоје" (Матеј 9:10). Много обична молитва Хришћана говори им да Царство Божије још није овдје и да Хришћани жељно очекују тај долазак.

При крају свог живота, кад је био испитиван од Пилата пред саму смрт, Исус је јасно истакао: "царство Моје није од овога свијета кад би било од овога свијета царство Моје, онда би слуге Моје браниле да не би био предан

Јеврејима, али царство Моје није одавде" (Јован 18:36). Пилат је онда захтјевао да дозна да ли је Христос био цар. Христос је одговорио: "Ти говориш да сам Ја цар. Ја сам за то рођен, и за то сам дошао на свијет..." (стих 37).

Посланица Јеврејима 11-та описује вјеру Божијих слуга кроз Миленије. Састављајући њихову историју и искуства, стих 13-16 говори нам: "У вјери помријеше сви они не примише обаћање, него га видише из далека, и поклонилише му се, и признаше да су дошљаци и гости на земљи.

Јер који тако говоре показују да траже очинство, и да би се они опоменули онога из кога изиђоше, имали би вријеме да се врате. Али сада боље шеле от јесте небеско. За то се Бог не стиди њих назвати се Бог њихов; јер им приправи град"

Чак Абрахам, отац вјерних, "чекаше град који има темељ, којему је зидар и творац Бог" (Јеврејима 11:10). Такођер Божији народ данас искушава унапред Божије долазеће царство у њиховом животу (види "Како смо ми преведени у царство?" страна 20), многи записи говоре јасно да Царство Божије није још стигло, али ће бити успостављено на земљи у будуће.

Ово царство је приказано као изазивајуће ауторитету Буга и прогнанство Његових светаца (Данило 7:25). Оно има десет рогова (стих 7), које представља 10 долазећих или васкрснуће четвртог великог свјетско-владајућег царства (стих 24). Ова појава овог четвртог царства јесте сликовито и постајаће до самог Христовог доласка (стих 8-14).

Људска Управа Замјенута Божијом

То је ово вријеме овог четвртог царства кад ће Бог замјенити ова земаљска царства са Својим Царством "А у вријеме тијех царева Бог ће небески подигнути царство које се до вијека неће расути, и то се царство неће оставити другом народу; оно ће сатрти и укинути сва та царства, а само ће стајати до вијека" (Данило 2:44). Ми видимо да ће то четврто царство продужити са управом све до Христовог повратка да успостави Своје Царство на земљи.

Царство Божије-спомињато често од Данила-јесте исто царство о коме је Исус Христос проповједао. Ту не може бити погрешке о природи овог царства. Четири царства описана у Данилу 2, 7 и 8 владали су људима и на земљи. Они су били велика свјетска царства са власти силом и управом, ратујући против и побјеђујући друге народе. Они су имали царе, управу, закон и народ. Они су били дословна царства, чији су остаци видљиви до данашњег дана.

Тако, исто, биће Царство Божије једно дословно царство владајући над цијелом земљом. Данило 7:27, говорећи о успостављању овога Царства додаје: "А царство и власт и величанство царство под свијем небом даће се народу светаца вишњег; Његово ће Царство бити вјечно царство, и све ће власти Њему служити и слушати га".

Главне Силе Ће Пропасти

Дивна вијест о долазећем Царству Божијему јесте корјен и језгро Исуса Христа поруке човјечанству. Исус ће се вратити на земљу и успоставити ово Царство. Он ће бити владар Царства Божијега. Види ово пророчанство о Исуса Христа

повратку. "И седеми анђео затруби и посташе велики гласови на небесима говорећи, 'поста царство свијета Господа нашега и Христа његова, и цароваће ва вијек вјека'" (Откеивење 11:15). Исус Христос ће узети управу над свим царствима земаљским.

Управа људска, са њиховом природеном немоћи да ријеше људске проблеме који су укорјењени у људску немоћ да изабере прави пут живота (Приче 16:25) би ће замјените са једном врсте управом која ће на покон моћи да ријешу све проблеме. Исус Христос ће сам владати над народом земаљским.

Ово је јеванђеље-добра вијест-коју је Исус Христос учио. Правац Исуса Христа поруке била је објављење о долазећој свјетској управи (Лука 21:31). Ова управа неће бити управљана са себичним поводом људи већ од Исуса Христа самога, под управом свемогућег Бога.

Данило није био само један пророк који је говорио о овом времену. Михеј 4:1-3 такођер је описао овом времену нечувеног мира: "Али ће у пошљедна времена бити утврђена гора дома Господњега на врху гора и узвишена изнад хумова, и народи ће се стјецати к њој. И ићи ће многи народи говорећи, 'ходите да идемо на гору Господњу и у дом Бога Јаковљева, и учиће нас својим путовима, и ходићемо његовим стазама'. Јер ће из Сиона изаћи закон и ријеч Господња из Јерусалима.

Је ли Царство У Теби?

Многи народ вјерује да је Исус Христос учио да је Царство Божије нешто што постоји само у срцу и уму вјереника. Они ово заснивају на Лука 17:20-21 које каже: "А кад га упиташе Фарисеји, кад ће доћи Царство Божије? Одговарајући рече им. 'Царство Божије не ће доћи да се види. Нити ће се казати ево га овдје' или 'ондје! Јер где, Царство је Божије унутра у вама'"

Такво схваћање је неправилно из неколико разлога. Грчка ријеч Ентос преведена "унутра" јесте боље преведена "у средини од" (Vince's Complete Expository Dictionar Of Old And New Testament Word, "Within"). Неколико превода укључујући Р.С.В Јреусалимска Библија и Нова Енглеска Библија, ово јасно тумаче. Исус Христос није овдје говорио Фарисејима нешто што постоји у њиховом срцу или уму-послије свега, они су жељели да га униште (Матеј 12:14; Марко 3:6).

Умјесто, у овим редовима Христос је показивао на привидност што Фарисеји нису имали духа разумјевања да препознају да је то порука о Царству Божијему била про руци или била понуђена њима (Матеј 23:15-17). За интерпункцију овог израра, Исус, односећи се на Себе, рекао је "Царство Божије је међу вама" или "у вашој средини". Духовно слијепи Фарисеји нису познали Исуса као светог представника тога Царства.

Рађе него да кеже Фарисејима да је Царство Божије било нешто у њиховом срцу, Исус Христос их је упозорио да су они тако духовно слијепи да не могу препознати исто поособљење тога Царства у Њему. Ту нема основе у овим редцима за вјеровање да Царство Божије само постоји у једнога срцу.

"И судиће многим народима и покориће јаке народе на далеко, и они ће раковати мачеве своје на српове; и не ће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити рату".

Како је описано у овим редовима, Кад Исус Христос успостави своје царство, човјечанство ће одпочети да препознава благослов који долази од послушности Богу, пут и закон и ходиће к Њему да чују тај пут живота. Христос ће ријешити проблеме између народа и он ће "покорити јаке народе" који ће добити Његова упуства и власт.

Јели Црква Царство?

Неки мисле да је црква Царство Божије. И ако има повезаности између ово двоје, оно није исто. Исус Христос јесте глава цркве (Ефесцима 1:22), које је тијело вјереника који су позвани од Бога да објаве долазак царства. Христос управља својом црквом, тако да је под Његовим суверинитетом и царском силом. Ми можемо казати да је црква предходница долазећег Царства Божијега. Или, саставити то у значај који је Исус Христос употребио, ми можемо казати да је Царство Божије слично горушичином зрну, чекајући док не никне и да нарасте на Христову повратку (Матеј 13:31-32).

Библија, ипак, никад не употребљава израз "царство" да би се директно односило на цркву. Умјесто, то се односи на Божије проречено свјетско-владајуће царство.

Пророчанство о Исуса Христа Управи.

Исаија, говори о будућој управи Исуса Христа, описујући какав ће Он владар бити. "...Којему је власт на рамену, и име ће му бити дивни, савјетник, Бог силни, Отац вјерни, кнез мира. Без краја ће расти власт и мир на пријестолу Давидову и у царству Његову да се уреди и утврди судом и правдом од сад до вијека..." (Исаија 9:6-7).

"Суд и правда" биће знак Христове долазеће управе, у опречности према неправди, кратковидности и тлачењу, што је често пута описано у управама свијета. Мир ће превладати цијелим свијетом-у браковима, у фамилији, заједницама и нацијама. како је и проречено "без краја" ће бити мир под управом Исуса Христа. Принц мира донијеће мир и доброту свијету који никада није знао за мир.

Под Исуса Христа праведном управом, човјечанство ће на крају учити Божји пут и окусити дивни мир. Школске установе учиће народ како да живе, не само како да преживе. Библиски принцип здравог односа биће подпуно разјашњен. "Не ће удити ни потирати на свој светој гори мојој, јер ће земља бити пуна познања Господњег као море воде што је пуно" (Исаија 11:9). Небројени милиони народа, који никада нису знали Божији закон или пут на крају ће имати приступ к дивном спасилачком знању.

Узроци Људских Проблема

Човјечанство имало је хиљаде година да врши опит са људским управама, администрацијама и животним системом, онда зашто човјек није могућ да ријешити своје проблеме?

Људске управе нису успјеле зато што, у коначној анализи, људи једноставно не знају како да живе. Кроз пророка Јеремију, Бог је упозорио да "пут човјечији није у његовој власти" (Јеремија 10:23). Соломон старог Израиља, истакао је просто: "Неки се пут чини човјеку прав, а крај му је пут к смрти" (Приче 14:12; 16:25).

Жалосно, човјечанству је давана истина ових ријечи кроз генерације. Под људском управом, свијет никада није видио вријеме да је било слободно од рата, свађе превирања и патње. Услови су данас толико ужасни да човјек располаже са могућности да уништи људски живот на земљи много пута!

Зашто ово треба да буде тако?

Наш свијет је угрожен са безбројним проблемима зато што смо ми одбацили Бога. Ово је Бог говорио јасно кроз вјекове преко својих пророка. Под Божијим надахнућем, краљ Давид написао је о човјечанству. "Неваљали су, гадна су дјела њихова, нема никога да добро тражи. Господ гледа с неба на синове човјечије, да види имали који разуман, тражили који Бога. Сви су зашли, сви се покварили, нема ни једнога да добро твори, нема ни једнога" (Псалм 14:1-3).

Пророк Јеремија такођер је записао да су људи већином слијепи од преваре свог властитог лошег става и обмане. "Срце је пријеварно више свега и опако; ко ће га разумјети?" (Јеремија 17:9).

Како смо ми премјештени у Царство?

У Колашанима 1:3 описује физичке светце како су већ премјештени "премјештени" у Царство. Као такав, овај запис изгледа да се односи на Хришћане као да су они већ сад у Царству Божијему. Ипак, ово је јасно да није тако, пошто у 1. Коринћанима 15:50 говори нам да "тијело и крв не могу наслиједити Царства Божијега".

Дио неразумјевања долази овдје око значења ријечи Царство. У додатку за значај дословног царства, Грчка ријеч Басилеиа, преведена "царство" означава праву и царску власт. (Vince's Complete Expository Dictionari of Old and New Testament Word "Kingdom").

Овај запис у Колашанима показује да Божија власт и сила почима у једног животу Хришћана на преокрету. Нови Интернационални превод Научне Библије (New Internacional Vesion Study Bible) тумачи да у овим редовима ријеч Царство "не односи се овдје на територију већ на власт, владара или врховну власт једног цара. Овдје то значи да Хришћанин није више под власти таме већ под милостивом управом Божијег Сина".

Скром све остале појаве Басилеиа, које се односи на Царство Божије, показује на дословну управу коју ће Христос успоставити по Његовом доласку (Матеј 6:33; Откривење 11:15). Као "нашљедник Божији" у припремању за примање тог будућег царства (Римљанима 8:15-17; Матеј 25:34; Откривење 20:4,6), Хришћани су тако већ подвргнути власти и управи том царству, али још не његови држављани.

Исус Христос као владар долазећег царства, јесте Господ и господар Хришћана сада (Филипљанима 2:9-11). Бог управља животом обраћених Хришћана који драговољно слушају њега и његов закон. Они се сами покоравају Божијој Басилеиа-његовој царској управи и закону. Они су појединачни чланови цркве,

тијела Христова, којима такођер Бог управља. Али црква колективно очекује Божију долазећу свјетску управу кад ће Басилена бити подпуно успостављена.

Садржај води према Колашанима 1:13 које помаже да расчисти значај. Стих 9 почима описивати значај Павлова и Тимотијева честог учешћа у молитвама. Један од благослова за који су они били захвални Богу што их је оспособио као и друге чланове да приме нашљедство светаца (стих 12).

То нашљедство, вјечни живот, неће се добити све док се Христос не врати (1. Коринћанима 15:50-52; Римљанима 8:17). Ово је један разлог зашто се Библија осврће на свеце као нашљеднике царства (Јаков 2:5). Стих 13 Колашанима поглавље прво, продужује овом темом, додајући да ови оспособљени као нашљедници, оних чији се статус промјенио из ненашљедника у нашљедника, такођер су "преведени" или пренешени ис силе таме у Царство Божије.

Ми као модерног-доба свеци, такођер замјењујемо систем управе кад се обратимо. Ми сада одавамо вјерност и послушност Царству Божијему, и ако то царство подпуно још није дошло

У 2-ој Коринћанима 5:20, Павле је успоредио другу успоредбу да нам помогне да схватимо ово, називајући нас "амбасадорима". Један амбасадор јесте представник који представља царство или једну државу, али живи у другој земљи. Хришћани су ти амбасадори за Царство Божије, заступајући Његов пут живота у нашој садашњој земаљској ситуацији и доба у коме ми живимо. Ми још нисмо у Царству Божијему.

Човјечанство Одвојено Од Бога.

Пророк Исаиа додао је: "Где није окрачала рука Господња да не може спасити, нити је отежало ухо Његово да не може чути. Него безакоња ваша раставише вас с Богом вашим, и гријеси ваши заклонише лице Његово од вас, да не чује. Јер су руке ваше опогањене крвљу и прсти ваши безакоњем, усне ваше говоре лаж и језик ваш изриче опачину. Нема никога да виче за правду, нити има кога да се пре за истину, уздају се у ништавило, и говоре лаж, зачињу невољу, и рађају муку... Ноге им трче на зло и брзи су на прољевање крви праве; мисли су њихове безакоње; на путовима њиховијем пустош и расип. Пута мирнога не знају, и на путовима њиховијем нема правде; начинили су себи стазе; ко год иде по њима, не зна за мир" (Исаиа 59:4,7-8).

Божији пут се разликује од људскога. "'Јер мисли моје нису ваше мисли, нити су ваши путеви, моји путеви' каже Господ. 'Него колико су небеса виша од земље, толико су путеви моји виши од ваших путова, и мисли моје од ваших мисли'" (Исаиа 55:8-9).

Апостол Павле писао је неизбјеживи резултат у одбацивању Бога и Његов пут живота: "И као што нису марили да познаду Бога, за то их Бог предаде у покварен ум да чине што неваља. Да буду напуњени сваке неправде, курварства, злоће, лакомства, пакости, пуни зависти, убистава, свађе, лукавства, злоћудности. Шаптачи, опадачи, богомрсци, силеђије, хвалише, поносити, измишљачи зала, непокорни родитељима, неразумни, невјерни, нељубавни, непримирљиви, немилостиви. А неки и правду Божију познаше да који то чине заслужују смрт, не само да то чине, него пристају на то с онима који то чине" (Римљанима 1:28-32).

Како је Царство "Приближило?"

Кад је Исус почео да проповједа Царство Божије, Он је рекао "да се приближило" и заповједио нам да се покајемо и да вјерујемо добру вијест о Царству (Марко 1:14-15; Матеј 4:17). Грчка ријеч преведена "Приближило се" јесте енгизо. То значи приплижити се близо нечему. То не означава да се нешто у ствари већ дошло, већ да је близо.

Нови Превод: Амерички преводиоц Едгар Гудспид (Edgar Goodspeed) препознао је ово разлику, преведећи фразу у Марку 1:15 као "власт Бога је близо".

Ј. Б. Ротерхамово (J. B. Rotherham's) тумачење Матеја 4:17 каже: "јер се царство небеско приближило". Други преводи, убрајајући Нови Интернационални превод, Јерусалимска Библија и Данашњи Енглески Превод, говоре чисто у обадва стиха да Царство Божије још није стигло, али се приближило.

Што је Исус говорио било је са поруком о Царству, исто као и са располагањем самим собом као Краљ тога Царства. Царство у том смислу било је близо њих, чак и ако још неће стићи у дословном смислу како је то Бог откријо Данилу за прилично дуго времена.

Исус Христос био је поособљење те поруке о Царству. Он је био владар, Краљ над краљевима. Он је био њгов представник, један кроз кога ће људство бити омогућено да уђе у Царство.

Његова порука је била да се народ мора покајати, да вјерују добру вијест коју је Он донио и да ставе ту поруку у дјело, промјену свој живот да изражавају своју вјеру и обавезу.

Исус Христос Ће Посредовати Да Спаси Човјечанство

Остављено амо себи човјечанство би уништило би уништило цијели живот на земљи. Да ли ово звучи страшно? Јесте. И Христос је рекао да је то страшно! Описујући вријеме пред сам његов долазак на земљу, он је рекао: "Јер ће бити невоља велика каква није била од постања свијета до сада нити ће бити. И да се они дани не скрате, нико не би остао; али изабраније ради скратиће се дани они" (Матеј 24:21-22).

Исус Христос рекао је да он мора да пострада да би нас могао спасити самих од себе. "И одмах ће по невољи дана тијех сунце помчати, и мјесец своју свјетлост изгубити, и звијезде с неба спасти, и силе небеске покренуће се. И тада ће се показати знак сина човјечијег на небу, и тада ће проплакати сва племена на земаљи; и угледаће сина човјечијег гдје иде на облацима небескима са силом и славом великом" (Матеј 24:29-30).

Овај величанствени догађај описан је у великим детаљима у Откривењу 19:11-16); "И видио сам небо отворено, и гле, коњ бијел, и који је сједио на њему зове се вјеран и истинит, и суди по правди и војује. Очи су му као пламен огњени, и на глави Његовој круне многе, и имао је име написано, којег нико не зна него Он сам. И био је обучен у хаљину црвену од крви, и име се његово зове Ријеч Божија. И војске небеске су ишле за Њим на коњима бијелијем, обучени у свилу бијелу и чисту. И из уста Његовије изиђе мач оштар, да њиме побије незнабожце; и Он ће их пасти с палицом гвозденом, и он гази кацу вина срдње и гњева Бога сведржитеља. И има на хаљини и на стегу своје име написано: Цар над царевима и Господар над господарима".

Хиљаду Годишње Царство И Послије.

Исус Христос успоставит ће дословно царство, Царство Божије, на земљи. Али ово није крај приче. Види у Откривењу 11:15; "И седми анђео затруби и посташе велики гласови на небесима говорећи, 'поста царство свијета Господа нашега и Христа Његова, и цароваће на вијек вјека'".

Видјели смо да ће Исус Христос успоставити своју власт над народима у дословном царству. Ово царство описано је у Откривењу 20:3-7 трајно за 1000 година. К томе у стиху наведеном горе, речено нам је да ће "царовати ва вијек вјека". У другој ријечи, хиљаду годишња управа (обично звано Миленијум, Латинска ријеч за "хиљаду година") јесте само почетак Исуса Христа управе у Царству Божијему.

Заиста, хиљаду-годишња управа коју Исус Христос дијели са васкрснутим светима и којима ће се царство дати-имаће ту сврху да понуди улазак у вјечно царство цијелом човјечанству. Милиони живих физичких бића на повратку Исуса Христа живиће у том миленију, и у том времену многе генерације живих бића родиће се и живјети за вријеме тог раздобља. Свима ће бити дата могућност да пређу из физичког живота и тијела у дух, да добију вјечни живот и да уђу у вјечно Царство Божије.

Истина је да Царство Божије на покон ће постати једно вјечно царство, не само хиљаду годишњем времену, како је речено од Исуса Христа у Матеју 19:16, где читамо о једном богатом младићу који је упитао Исуса важну ствар: "Учитељу благи! какво ћу добро да чиним да имам живот вјечни?". Исус је продужио да разјасни шта овом младићу треба учинити. Кад је постало јасно да он није вољан учинити што је Исус тражио, онда је Исус Христос продужио да изрази у стиху 24, да, "лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатом ући у Царство Божије" Овдје је улазак у Царство Божије успоређено са вјечним животом.

Владар Царства Духовне Таме

Жалосна нас чињеница опомиње да ово није Божији свијет. Божије Царство није од овога свијета, како је то Исус Христос сам рекао у Јовану 18:36. То је још вишр трагичније што је друго биће владар овога свијета, баш овједи и бас сад-Сотона-ђаво.

Апостол Павле описао је духовно слијепило које је обухватило свијет и показао је извор тог слијепила. "Ако ли је пак покривено јеванђеље наше, у онима је покривено који гину. У којима бог свијет овог ослијепи разуме невјерника, да им не засвјетли видјело јеванђеља славе Христове, који је обличје Бога, који се не види (2. Коринћанима 4:3-4). Ко је бог овога свијета? Он није нико други него Сотона, велики одбачени анђео (Језекија 28:14-17). Он је стварно владар овога свијета. Исус Христос признао је то, говорећи да ће на суду "сад ће бити истјеран кнез овога свијета на поље" (Јован 12:31).

И ако ми не можемо видјети Сотону, његов уплив на свијет јесте продирљив. Павле је схватио то, говорећи члановима у Ефесу, "И вас који сте били мртви за преступање и гријехе своје, у којима сте некад ходили по вијеку овога свијета, по кнезу који влада у вјетру, по духу који сад ради у синовима противљења" (Ефесцима 2:1-2)

Резултат Сотонског уплива јестетај, прије преокрета, "у којем смо и ми сви

живјели негда по жељама тијела својега, чинећи вољу тијела и помисли, и били смо рођена дјеца гњева, као и остали" (стих 3).

Сотона духовно утјече на људе да одбаце Бога и Божији закон. Под Сотонским упливом, "јер тјелесно мудровање непријатељство је Богу, јер се непокорава закону божијему нити може" (Римљанима 8:7). Одвојен од Бога, човјек је одлучио да иде својим властитим путем, са разорним и трагичним резултатом. "Неки се пут чини човјеку прав, а крај му је пут к смрти" (Приче 14:12; 16:25). Сотонски приступ толико је велик да је он тај, "који vara васиони свијет" (Откривење 12:9). Цијели свијет "лежи у злу" (1. Јованова 5:19). Под Сотонском управом, човјек је одбацио Божије откривење и управу и сами подижу управе и друштва на погрешном темељу.

Кад се Исус Христос Врати, "Поста царство свијета Господа нашега и Христа његова, и цароваће ва вијек вјека" (Откривење 12:15). Сотонски свијет основан је на темељу лажи и преваре, који ће пасти доље, замјенуто са Царством истине и свјетла.

Да, хиљаду годишња управа Исуса Христа отвориће врата за милионска људска жива бића, тад већ управљаним Царством Божјим, да буду спашени и да тако уђу у Царство Божије. Миленија, једно вријеме неупоредљивог мира, радости и напредка, би ће само окус једног чак већег вјечног царства.

Промјена Неба и Земље

Послије кад се заврши хиљаду година, још један невјеројатан низ догађаја је пророкован, како то видимо у Откривењу 21:1-7: "И видио сам нову небо и нову земљу, јер прво небо и прва земља прођоше, и мора више нема. И ја Јован видио сам град свети, Јерусалим нов, гдје силази од Бога... И чуо сам глас велики с неба гдје говори 'Ево скиније Божије међу људима, и живјеће међу њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов. И Бог ће отрти сваку сузу од очију њиховије, и смрти неће бити више, ни плача, ни вике, ни болести не ће бити више, јер прво прође'. "И рече онај што сједи на пријестолу, 'Ево све ново творим; и рече ми 'напиши, је су ове ријечи истините и вјерне'. И рече ми, 'Сврши се! Ја сам Алфа и омега, почетак и свршетак. Ја ћу жедном дати из извора воде живе за бадава. Који побједи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син'".

Приступ к дрвету живота-вјечни живот, од којег је човјечанство било одсјечено од Адамовог времена и Еве (1. Мојсијева 3:22-24)-даће се онима који послушно држе Божије заповјести (Откривење 22:14). Вјечни живот као дјецу Божију очекује оне који улазе у његово Царство.

Јеванђеље Исуса Христа: Спасење у Царству.

"Јер се не стидим јеванђеља Христова; јер је сила Божија на спасење свакоме који вјерује..."

Видјели смо да је Исус Христос проповједао "јеванђеље о Царству" и да је Он послао своје ученике да објаве Његову поруку чак прије Његове смрти. Ипак, послије Христове смрти и васкрснућа, други значај се појавио о поруци коју су апостоли проповједали, једна која није била могућа прије Христове смрти-Исус

Христос је платио казну за људски гријех! Чинећи тако, Он је постао спаситељ свакога који буде признао Његово жртвовање и онда живјећи Хришћанским животом.

Послије Духовдана, апостоли су продужили да објављују Царство Божије као што су они то радили док је Христос био на земљи, али су они то сад могли да разумију другом димензијом: Вјечни живот у том царству било је сада омогућено кроз жртвовање Исуса Христа као спаситеља цијелог човјечанства и кроз Његову продужену улогу као нашег Поглавара Свештеничког.

Данас, неки гледају на библиски израз "јеванђеље о Царству" и "јеванђеље о Христу" као идеју једне различите поруке. У стварности, ипак оне су једна и иста порука. Јеванђеље о Царству јесте порука Исуса Христа донјета и објевљена. Јеванђеље о Христу јесте такођер порука коју је Он проповједао, поред поруке поводом Његова живота, смрти и жртвовања умјесто нас, што омогућава живот вјечни у Царству. Царство Божије је само постигнуто кроз Исуса Христа централну улогу као персоналног спаситеља свију који улезе у то Царство.

Апостолско разумјевање постало је много опширније и јасније кроз њихове посланице и другим порукама послије Исуса Христа смрти и васкрснућа. Народ у Христове дане очекивали су побједничког Месију који ће збацили јарам Римске власти у Јудеји и успоставити ново царство. Христови ученици препознали су га као Месију и звали су га "Христос" (Матеј 16:16) што на грчки значи помазаник-исто као и на Јеврејској ријечи "Месаја" (Јован 1:14; 4:25). Израз помазаник означава једног који је био изабран да буде цар тог Месијанског Царства.

Ново Разумјевање о Мејији.

Јеврејски вјереници раније Цркве разумјели су фразу "јеванђеље од Христа" као једну поруку обухваћајући много више него само особу Исуса Христа. Пошто ријеч Христос значи "Месија" они су разумјели апостолску поруку као "поруку од Месије" -добру вијест о Цару долазећег Царства Божијега. Њима, добра вијест није била само да је Христос умро за гријехе човјечанства, већ што је Месија дошао и да ће се опет вратити, успоставити Своје Царство и испунити многа пророчанства о Његовој величанственој управи.

Појам о успостављеном Царству од Месије није било ништа ново Исуса Христа сљедбеницима. Записи пишу да "и мислили су да ће се одмах јавити Царство Божије" (Лука 19:11). Када им се Христос јавио поново послије Његова васкрснућа, ученицу су га упитали: "Господе, хоћеш ли сад успоставити Царство Израилево?" (Дјела 1:6).

Пошто ученици нису успјели схватити за вријеме Христовог живота да Месија, кога су они очекивали да дође као побједник цар, да није требало да Он умре да би платио казну за гријехе човјечанства. Чак кад је Исус Христос открио ову истину ученицима, они су одбили то да прихвате. Укратко пред Његову смрт, "Од тада поче Исус казивати ученицима својим да Њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострада од старјешина и главара свештеничких и књижевника, и да ће га убити, и трећи дан ће устати. И узме га Петар на страну и поче га одвраћати говорећи, 'Боже сачувај! то не ће бити од тебе!'" (Матеј 16:21-22). Не само да они нису схватили разумјели сврху Христове мисије, већ су просто одбили да то вјерују.

То је схавтљиво, онад, да су ученици били запрепашћени кад је њихов Господ, од кога су они очекивали да ће оборити Римску управу, био ухапшен. "Тада

ученици сви оставише га и побјегоше" (Матеј 26:56). Збуњени и потучени са овим не очекиваним преокретом догађаја, они су се разбјежали док је Исус био суђен и убијен као један криминалац.

Послије, кад су они примили духа светог на да Духова (Дјела 2:1-4), ученици су добили разумјевање да, као записи што су прорекли да ће Месија требати да умре и васкрсне. Апостол Петар, у његовом првом надахнутом говору Јеврејима окупљеним у Јерсалиму, рекао је да је Давид, у једном од његових Псалма "говорио о васкрснућу Христа да се не остави душа Његова у паклу, ни тијело његово видје трухљења" (Дјела 2:31).

Персонални Спас Или Је Спаситељ Потребан

Петар је требао усредочити ум Јевреја на тај дан Христова покајничког жртвовања и улоге као персоналног избавитеља, или спаситеља, рађе него само националног вођу. "Овога Исуса васкрсе Бог, чему смо ми свјedoци... тврдо нека дакле зна сав дом Израилев да је и Господом и Христом Бог учинио овога Исуса кога сте ви разапели" (Дјела 2:32,36). Кад су они који су били убјеђени упитали, "шта ћемо чинити, људи браћо?" Петар им је рекао, "покајте се, и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење гријеха и примићете дар Духа светог" (стих 37-38). Хиљаде су одговорили на овај позив покајања-промјену живота-и били су крштени.

Петар им је помогао да виде Божије обећање поводом Духа светог и спасења (стих 17-18,21,33,40), било је омогућено само кроз жртвовање и васкрснуће Исуса, обећаног Месије (стих 24, 30-33,36). Онима којима је Петар говорио а нису схватили потребу Месијевог жртвовања за њихов властити гријех, нити су они схватили да онога кога су они осудили на смрт да је био тај Месија кога су они очекивали. Апостоли су настојали да исправе овај неспоразум.

Петрова друга јавна порука била је такођер јасна како Христов помирење, спасилачки рад води у долазеће Царство Божије: "А Бог најприје јави устима свију пророка својих да ће Христос пострадади, изврши се тако. Покајте се дакле, и обратите се да се очистите од гријеха својих, да дођу времена одмарања од лица Господњега, и да пошаље напријед прореченога вам Исуса Христа. Којега ваља дакле небо да прими до онога времена када се све поправи, што Бог говори устима свију светијех пророка својих од постања свијета" (Дјела 3:18-21).

Ова дивна порука, која је покренула многе хиљаде да вјерују, описује пут јеванђеља које је проповједано од самог почетка, које је обухваћало Христа као паћеног Месију и како је то била порука о "поправку свих ствари"-дивна нада за Христов повратак као Цар још не успостављеног царства.

Гдје Христово Жртвовање Води?

Апостол Павле је видио много јасну важност Христова жртвовања и гдје то на покон води. У свом првом писму Коринћанима, он је написао поруку коју је он научио: "Али вам напомињем, браћо, јеванђеље, које сам вам објавио, које сте примили, у коме и стојите, са којим се и спасисте, ако држите онако како сам вам и објавио, већ као да узалуд вјеровасте. Јер вам најприје предадох што сам и примио да Христос умрије за гријехе наше, по писму, и да би укопан, и да уста трећи дан, по писму (1. Коринћанима 15:1-4).

Исус Христос жртвујући свој живот за нас у ствари и јесте добра вијест. Он плаћајући смртну казну за нас јесте такођер дивна вијест! али Павлово описивање јеванђеља које је он проповједао није се завршило то. Послије започете од Христа дивне улоге у нашем персоналном спасењу, он је продужио са разјашњењем разлога Исуса Христа васкрсења које је тако важно за спасење цијелог човјечанства: "И ако се само у овом животу уздамо у Христа, најсрећнији смо од свију људи. Али Христос уста из мртвије, и би новина онима који умријеше. Јер будући да кроз човјека би смрт, кроз човјека и васкрсење из мртвих. Јер ако по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживљети" (1. Коринћанима 15:19-22).

Сви ће Васкрснути у Живот Опет.

Види гдје Павле каже да ће сви на крају оживјети. Он је продужио показујући да ће се ово догодити у дјеловима: "Али сви у свом реду: новина Христос; а потом који вјероваше Христа о његовом доласку. Онда крај, кад преда Царство Богу оцу, и кад укине свако поглаварство и сваку власт и силу" (1. Коринћанима 15:23-24). Раније смо читали о Христовој управи као цар у долазећој управи. Али види да ће он узети власт као цар предходно са васкрснућем од "који су Христови на Његовом доласку".

Кроз ово поглавље, Павле је разјаснио овај дивни изглед јеванђељске приче коју је он учио. У стиху 50-53 он је разјаснио како ми можемо ући у Царство Божије: "А ово говорим, браћо, да тијело и крв не могу наслиједити Царства Божијега, нити распадљивост нераспадљивост наслеђује. Ево вам казујем тајну: јер сви нећемо помријети, а сви ћемо се претворити. У један пут, у тренућу ока у посљедној труби; јер ће затрубити и мртви ће устати нераспадљиви, и ми ћемо се претворити. Јер ово распадљиво треба да се обуче у нераспадљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност".

Ово је величанствена надахнута сврха за рођење Исуса Христа, Његов живот, смрт и васкрснуће да "наслиједе Царство Божије" (стих 50). Христови сљедбеници ће "наслиједити", или ући, у Царство "на посљедној труби" (стих 52), велики звук јесте који означава Христов повратак и да влада на земљи вјечно (Матеј 24:30-31; Откривење 11:15). Ми видимо да је вјечни живот омогућен у царству Исуса Христа јер "који раскопа смрт, и обасја живот и нераспадљивост јеванђељем" (2. Тимотију 1:10).

КАКО ЋЕМО УЋИ У ЦАРСТВО?

"Него иштите најприје Царства Божијега, и правде Његове, и ово ће вам се све додати" (Матеј 6:33).

Спасење кроз Исусов живот, смрт и васкрснуће јесте основа јеванђељске поруке. Исус Христос је умро, био је укопан и васкрснуо је: тако да ми можемо наслиједити живот вјечни у Царству Божијему (Јован 3:16). Овај чудновати дио јеванђеља-улазак у Царство Божије-јесет велики значај али од мало кога сваћен. То је повезано са спасењем. Без познавања овог дијела јеванђеља, један не може знати значај спасења. Да ли ти знаш како треба да уђеш у ово царство, да постигнеш спасење о коме Библија говори?

Улазак У Праву Божију Фамилију.

Што ће спасење-вјечни живот у Царству Божијему-стварно значити онима који га приме? Ми смо видјели да је спасење прелаз из физичког смртног човјека у једног бесмртног сина Божијег. Види како то писмо Јеврејима говори о томе: "Јер приликоваше Њему за којег је све, који доведе многе синове у славу, да доврши поглавара спасења Његова страдањем. Јер је Он који освећује, и онај који се освећује, сви су од једнога здани тога узрока не стиди се назвати их браћом" (Јеврејима 2:10-11).

Да ли си ти ово схватио икад раније? Они који улазе у Царство Божије сви су "иста фамилија"-Божија фамилија! Сви су Божија дјеца, доведена "у славу"-величанствени положај бесмртног духа (1. Коринћанима 15:42-44) од Њега. Ово је то што означава спасење. "Тако Исус не стиди се назвати их браћом. Говорећи 'објавићу име твојој браћи, и посред цркве зајеваћу те'... 'и опет Он каже 'ево ја и дјеца моја кје ми је дао Бог'" (Јеврејима 2:11'13). Исус се не стиди да их сматра Његовом властитом браћом (и сестрама) показује како јесте персоналан у ствари овај фамилијски однос. Они који улазе у Царство Божије дјелиће чак свету Божију природу (2. Петрова 1:4) кроз вјечност.

Бог ће учинити оне који улазе у Царство Божије исто онаке као што је Исус Христос! Апостол Јован је био јасан: "Видите какву нам је љубав дао Отац, да се дјеца Божија називамо и будемо!... љубазни! сад смо дјеца Божија, и још се не показа шта ћемо бити; него знамо да кад се покаже, бићемо као и Он, јер ћемо га видјети као што јест. И сваки који ову наду има на Њега, чисти се, као што је и он чист" (1. Јованова 3:1-3).

Да, жива бића која уђу у Царство Божије даће им се величанствена слава да буду као васкрснути, величанствени Исус Христос. "Овај дух свједочи нашем духу да смо дјеца Божија. А кад смо дјеца и нашљедници смо: нашљедници дакле Божији, а сунашљедници Христа јер с Њим страдамо, да се с Њим и прославимо" (Римљанима 8:16-17).

Ово је величанствена могућност свих оних који приме вјечни живот као чланови Божије фамилије коју ствара.

Награда Светаца

Обећана награда светима-или спасење, како се то јасно зове-испуњава се на васкрсењу мртвијех (1. Коринћанима 15:50-52). Ово ће се догодити кад се Исус Христос врати на пошљедној труби и кад царство свијета постане "царство нашег Господа и Христа Његова" (Откривење 11:15). Они који васкрсну из смртног живота у бесмртност наслиједиће Његово царство и помагаће Христу у 1000 годишњој управи на земљи (Откривење 20:4-6).

Јеванђеље о Царству Божијему открива да ће Исус Христос успоставити царство на земљи са Његовим васкрснутим светцима да даду свакоме могућност за вјечни живот. Божија је жеља да свако наслиједи Царство Божије, свака или сваки у свом реду (2. Петрова 3:9; 1. Коринћанима 15:20'26).

Правилно јеванђеље открива да светци-вјерни сљедбеници Исуса Христа васкрснути у вјечни живот на Његовом повратку-би ће активно укључени у управу са Исусом Христом у Царству Божијему кад се успостави (Откривење 5:10). Пророчанство у књизи пророка Исаије говори да ће Христос почети радити са људима који су преживјеи послуже Његова повратка и да их учи Његовом

пути. Васкрснути светци помагаће Христу у успостављању подпуног духовног и физичког оздрављења народа (Исаија 30:20-21; 35:1,5-6).

Исуса Христа вјерни сљедбеници, кад добију вјечни живот, помагаће му као цареви и свештеници у Царству Божијему (Откривење 1:6). Они ће постати дух и живјети вјечно (1. Солуњанима 4:14-17; 1. Коринћанима 15:42-44,50-54). Ово је Божије невјеројатно обећање њима: "који побједи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син", (Откривење 21:7). Што ово наследство обухваћа? Јерејима 2:6-8 говори да наша коначна будућност јесте у учествовању над цијелим свемиром као прослављени бесмртни синови Божији!

Позвани У Службу

Кад ми чујемо и разумијемо јеванђеље Царства Божијега, онда Исус очекује од нас да се покајемо и вјерујемо добру вијест о том царству (Марко 1:14-15). Његово Царство јесте нешто у које се треба ући (Марко 10:23,25). Прихваћајући Исусову заповјест покајања и вјеровања у ту поруку, ова добра вијест, јесте први корак. Ми се морамо окренути к Богу за опроштење и помирење кроз Исуса Христа и одпочети животом закона Царства Божијега како је то савјетовано од Исуса Христа. Они који одбију да да живе Божијим светим начином живота биће им одбијен улазак у Царство Божије и вјечни живот (1. Коринћанима 6:9,10; Галатима 5:19-21, Ефесцима 5:5).

Исус је упозорио на препреке које могу да спријече наш улазак у Царство (Матеј 5:20; 19:23-25; Марко 9:47; Лука 18:17; Јован 3:5). Ући у Царство, ми морамо постићи правилан поглед-понизност, поучност, дјечију нарав-изражено са искреним покајањем, крштењем и примањем Божијег светога Духа (Матеј 18:3; Јован 3:3,5; Дјела 2:38). У клико желите дознати мало боље о крштењу и како можеш промјенути свој живот, позовите или пишите за бесплатну брошуру Пут У Вјечни Живот. Ово знање је много важно за твој улазак у Царство Божије.

Тражити Царство Божије мора бити наша најважнија предност, није важно какви су проблеми. Павле каже: "И да нам кроз многе невоље ваља ући у Царство Божије" (Дјела 14:22). Исус нас охрабрује да побједимо ове невоље са увиђањем Царства Божијега као наш најглавнији смијер (Матеј 6:33). Он нас опомоње да се молимо за долазак Царства Божијега (Матеј 6:10).

Кад посветимо наш живот потражњи Царства Божијега, наш изглед биће као онај од Патријарха како је то наведено у Јеврејима 11. Види ове надахнуте ријечи о њиховм сналажењу. "У вјери помријеше сви ови не примише обећања, него га видјеше из далека, и поклонилише му се, и признаше да су гости и дошљаци на земљи... За то се Бог не стиди њих назвати се Бог њихов, јер им приправи град" (стих 13,16). Патријархи су сматрали себе "гости и дошљаци" пошто су они пचेкивали Царство Божије. Њихов живот је био усмјерен на то Царство, а не на њихов физички, материјални живот.

Путничка Мапа у Царство.

Једним смислом Хришћанин може повећати своје виђење Царства Божијега са разумјевањем и значајом Божијих седам годишњих празника. И ако многи народ мисли о њима као Јеврејским празницима, али Бог је истакао јасно да су у ствари, то Његови празници и свети дани (3. Мојсијева 23:2,4). Бог је успоставио ово

специјално одржавање да нам помогне да разумијемо Христову улогу нашег спасења и како ће се успоставити Царство Божије на земљи.

У Колашанима 2:16-17 Павле се осврће на празнике као "што треба да дође". Павле као и ранија Црква одржавали су ове празнике као опомену о доласку Царства Божијега. И ако су други критиковали Колашане за њихов начин одржавања тих дана, Павле и сви ти у Колашанима схватили су повезаност и сврху ових дана и јеванђеља.

Разумјети значај ових светих годишњих празника меже нам омогућити разумјевање дивне поруке Исуса Христа-Божијег плана за његово долазеће Царство и вјечни живот. У колико желите знати више о годишњим празницима, обезбедите се и потражите нашу бесплатну брошуру *Каква је Ваша Будућност?* и Божији Свети Дани Намјере-обећање наде за цијело човјечанство.

Бог је открио своју дивну истину онима које Он позива сада (Јован 6:44). Исус Христос је рекао да ће се Његова порука проповједати на крају времена прије Његова доласка. "И проповједаће се ово јеванђеље о царству по свему свијету за свједочанство свијем народима, и тада ће доћи пошљедак" (Матеј 24:14).

Уједињена Црква Божија јесте обавезана да објави ту поруку и позива тебе да слиједиш Исуса Христа опомену да вјерујеш и одговориш на то. Да би помогли свакоме који искрено тражи долазеће Царство Божије ми дајемо бесплатне брошуре, *Добра Вијест*. Односећи се на име, *Добра Вијест*, која је посвећена порука Исуса Христа о долазећем Царству Божијему и што ти треба да учиниш да би дошао у то величанствено Царство. Једноставно позовите или пишите на мјесто које је најближе вама за бесплатну испоруку.

Поруку коју је Исус донио уове се, правилно, добра вијест-јеванђеље о Царству Божијему. И јесте у ствари добра вијест, најљепша вијест замишљена за човјека. Исус Христос вам говори да вјерујете у ту добру вијест и да "тражиш прво Царство Божије" (Матеј 6:33). Ако то учиниш, ти ћеш бити Божија радост да ти он да то Царство (Лука 12:32).

Крај